

[Pia Gjellerup]

veres. En sådan baggrund vil gøre det muligt at skabe en løbende tilpasning af personaleforbruget.

Vi ønsker en skatteadministration, der kan behandle de enkelte borgere og den enkelte virksomhed korrekt og kompetent. Det er for os det, der udgør retssikkerheden. Lovforslagene går på mange punkter i den forkerte retning.

Der skal ske en række justeringer af lovforslagene, så administrationen af skattesystemet bliver bedre og ikke ringere. Disse justeringer skulle der være mulighed for at få på plads under den kommende udvalgsbehandling, og der er god grund til hurtigt at få skabt klarhed og fundet de rigtige løsninger på området, så stormen over vore skatteforvaltninger kan lægge sig og kræfterne igen kan helliges det egentlige arbejde, der er af meget stor samfundsnytte.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Fru Pia Gjellerup havde en hel del kritikpunkter vedrørende de forslag, som vi behandler, bl.a. om fastholdelse af ligningen i ligningskommissionerne. Jamen er det det, der foregår i dag? Foregår ligningen i ligningskommissionerne i dag? Nej, det gør den ikke. Langt de fleste steder foregår ligningen hos de ansatte på skattekontorerne, og de fleste af de sager, som kommer op i Ligningsrådet, er sager, hvor der er usikkerhed, og hvor man faktisk er i gang i klagesystemet.

Den argumentation, som fru Pia Gjellerup her anvendte, kan jeg derfor ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det vil altid lette en saglig drøftelse, hvis man hører efter, hvad det er for argumenter, vi hver især kommer med.

Jeg sagde – og jeg har i øvrigt det, jeg sagde, på tryk – om netop delegeringen fra ligningskommissionerne til forvaltningen, at det, der er væsentligt og kardinalpunktet for os, er, at ansvaret for ansættelserne ligger hos ligningskommissionen og ikke hos en forvaltning uden nogen folkevalgt kontrol eller indsigt.

Aagaard (KF):

For knap 10 måneder siden fremsatte regeringen sit forslag til afbureaukratisering af den

offentlige sektor, og et af de centrale punkter i forslaget var en reform af skatte- og afgiftsadministrationen gennem en sammenlægning. Forslaget indeholdt som bekendt to modeller, hvor den helt afgørende forskel var spørgsmålet om, hvor ligningen af borgerne i fremtiden skulle placeres.

I begyndelsen af året indledte regeringen forhandlinger med kommunerne om dette spørgsmål, og den nåede i slutningen af maj måned frem til en aftale med kommunerne om at opretholde den todelte statslige/kommunale skatteadministration og om, at der skal opnås en total ressourcebesparelse på i alt 5.000 årsværk.

For os i Det Konservative Folkeparti har det været afgørende, at der for alvor blev taget fat på at fjerne alt dobbeltarbejde og så langt som muligt få nedlagt og sammenlagt administrative myndigheder, at vort lands borgere og virksomheder er sikret ensartet og retfærdig ligning, at vore virksomheder med hensyn til skatte- og afgiftsspørgsmål ikke skal rende fra det ene kontor til det andet, og at vort klagesystem bliver væsentligt forenklet gennem hurtig sagsbehandling, for at man derved kan opnå en hårdt tiltrængt forbedring af borgernes retssikkerhed.

Er disse ting så opnået med den indgåede aftale med kommunerne? Hertil kan jeg stort set svare ja.

Ser vi på det administrative system, fjernes der med forslaget fire typer statslige myndigheder, to får ny betegnelse, og to opretholdes. Fremover har vi i det kommunale system den kommunale forvaltning med selvstændig ansættelses- og vurderingskompetence samt nye skatteankenævn, de hidtidige ligningskommissioner, som fremover kun skal være klageinstans. Der bliver en statslig myndighed, som fremover består af en central told- og skatteforvaltning, regionale told- og skatteforvaltninger, Landsskatteret og Ligningsråd.

Jeg tror, at de fleste vil føle denne opbygning overskuelig.

En ensartet og retfærdig ligning bliver efter forslaget kommunalbestyrelsens ansvar efter overordnede retningslinjer fra Ligningsrådet. Det er der meget fornuft i i betragtning af det økonomiske ansvar, kommunalbestyrelserne har for den enkelte kommunes økonomi, og det er i overensstemmelse med, hvad der stort set er praksis i dag.